

BRZĄKANIE (4) *sb n*

-a- (3), -ã- (1) *BielSat*; teksty nie oznaczają *é*.

sg N brząkani(e) (1). \diamond *A* brząkani(e) (1). \diamond *L* brząkaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) w. s.v. brzękać.

1. *Wydawanie dźwięków metalicznych; tinnitus Cn (3) : y nákládli w koło murow ná fkále miednic/ dzwonow/ łpize/ moliądzu/ áby tám zwiákáło kiedy będą kopác/ áby przez ono brząkánie wiedzieli w którym mieyfcu kopáią BielKron 250v; Stáwiay ná mur miednicę/ pátrzyż gdzie brząkáią. Po brząkaniu wnet poznałz/ w którą idą łtronę BielSat N3v [idem] BielSjem 40.*

2. *Instrument muzyczny, cymbał, brzękadło; crotalum Mącz; crusma Cn (1) : Crotallum, Cymbał álbo brząkánie w Aegipcie gdy do kościoła miely yść, Mącz 69b.*

Synonimy: 1. dzwonienie; 2. cymbał.

Cf BRZĘKAĆ